

ورزش بانوان

تیم پنج نفره دختران در آسیا

مسابقات وزنه برداری قهرمانی آسیا از ۱۴ بهمن به میزبانی ازبکستان برگزار می شود. رقابت هایی که پیش بینی می شود بسیار حساس دنبال خواهد شد چرا که این دور از قهرمانی آسیا حکم گزینشی المپیک را دارد و جامانده ها از سهمیه برای اینکه بخشی از رقابت های پاریس باشند، دست به هر کاری خواهند زد. تیم ملی وزنه برداری بانوان ایران نیز سرانجام بعد از سپری شدن اردو ها و رکورد گیری، ترکیب خود را برای این رقابت ها شناخت. به این ترتیب این تیم با ترکیب پنج نفره و با حضور سیدالهام حسینی، ریحانه کریمی، فاطمه کشاورز، کیژان مقصودی و الهه رزاقی راهی ازبکستان خواهد شد. الهام حسینی برای قرار گرفتن در جمع ۱۰ نفر اول رتبه بندی، با نفر دهم ۱۰ کیلوگرم اختلاف رکورد دارد و برای بهترین وزنه بردار قاره آسیا شدن نیز دو روز به نبرد کره جنوبی و مغولستان را پیش رو دارد. هر چند طبق اعلام کوروش باقری سرمربی تیم ملی، هنوز مشخص نیست حسینی با توجه به وضعیت مصدومیتش در قاره آسیا و نه بزند یا به وزن کشتی اکتفا کند. ریحانه کریمی هم در دسته ۷۱ کیلوگرم فاصله زیادی برای رسیدن به سهمیه المپیک دارد. فاطمه کشاورز دیگر وزنه بردار ایران است که در چه رخ المپیک حضور دارا اما او هم بعید است که با دست قهرمانی آسیا رتبه کند.

منهای فوتبال

معجزه های برای هندبال

تیم ملی هندبال در سومین و آخرین دیدار خود در مرحله یک چهار نهایی قهرمانی آسیا، مقابل امارات به پیروزی رسید تا ادامه کارش تلاش برای کسب عنوان پنجم مسابقات باشد. انتشار یک خبر در جریان مسابقات اما حال و هوای هندبال ایران را به شدت دگرگون کرد و می توان گفت در های معجزه را به روی این تیم باز کرد. در حالی که قرار بود در پایان این مسابقات چهار سهمیه جهانی به تیم های آسیایی اختصاص یابد و ایران با قبول شکست برابر ژاپن و قطر از این سهمیه ها دور شده بود، در جریان این مسابقات از سوی فدراسیون ایران اعلام شد که احتمال دارد که تعداد سهمیه های آسیا با درخواست کتفدراسیون آسیا، بیشتر شود و به پنج سهمیه برسد. با توجه به پیروزی ایران برابر امارات، فعلا امید های هندبال ایران برای رسیدن به مسابقات جهانی زنده مانده تا در صورت کسب مقام پنجم منظر تصمیم نهایی فدراسیون جهانی می ماند. دیدار دوم برای جایگاه های پنجم تا شانزدهم امروز (دوشنبه) دوم بهمن ماه برگزار می شود و مسابقات نیمه نهایی نیز روز سه شنبه برگزار می شود تا تکلیف تیم های راه یافته به فینال این دوره مشخص شود. هندبال استیست های ایران باید امروز حتما برنده زمین را ترک کنند تا شانس شان را برای حضور در میدان جهانی حفظ کنند.

بسکتبال و چالش سرمربی ها!

به نظر می رسد این روزها توافق با سرمربی ها تیم ملی آقایان و بانوان، به اصلی ترین چالش فدراسیون بسکتبال تبدیل شده است. از یک سو آلتی کاپوچینی پاسخ مشخصی برای حضور در ایران وزیر نظر گرفتن لیگ بانوان به فدراسیون نمی دهد و از سوی دیگر حضور سرمربی تیم مردان در کشور هم در حاله ای از ابهام قرار دارد. هاکان حمیر که چند هفته ای است هدایت تیم مانیسا ترکیه را بر عهده گرفته برای پیگیری لیگ ترکیه در کشور خود حضور دارد و بر خلاف انتظارات هنوز برای رصد لیگ از نزدیک در ایران حضور ندارد. این در حالی است که تیم ملی بسکتبال ایران حدود یک ماه دیگر باید در انتخابی کاپ آسیا ۲۰۲۵ عربستان به مصاف قطر برود. با توجه به اینکه پیش بینی می شود مسابقات پنجره نخست انتخابی کاپ آسیا ۲۰۲۵ آخرین روزهای همکاری این مربی ترکیه ای با بسکتبال ایران باشد، اکنون بسیاری منتظر بازگشت او برای آغاز اردو های تیم ملی هستند. دبیر فدراسیون اعلام کرده و بعد از ۱۲ بهمن به ایران می آید اما صحبت هایی هم مبنی بر جدایی یک طرفه او از تیم ملی وجود دارد. بسکتبال ایران چهار اسفند با قطر و ششم اسفند با هند دیدار می کند. دیگر همگروه ایران در گروه E این رقابت ها قزاقستان است که ملی پوشان در پنجره های بعدی به مصاف این تیم خواهند رفت.

کادر فنی تیم ملی و یک سیاست خاص

انتقاد ممنوع!

آرژانتور

نمایش تیم ملی در دومین مسابقه جام ملت ها، نمایش درخشانی نبود. همزمان با این نمایش نه چندان خوب، انتقاد هایی نیز از تیم ملی مطرح شد اما سیاست کادر فنی برابر این انتقاد ها چه بود؟ امیر قلعه نویی، دستیار ها و حتی بازیکنان تیم ملی باور داشتند که ایران بسیار خوب بازی کرده و فقط چند موقعیت را از دست داده است. آیا با چنین برخوردی، می توان به آینده تیم ملی ایران در جام ملت های آسیا امید یادی داشت؟ همه چیز در این مورد کاملا پیچیده به نظر می رسد.

هشت سال انتقاد نبود؟

اولین مساله امیر قلعه نویی در پاسخ به انتقاد ها، این بود که چرا در هشت سال دوران حضور کی روش در تیم ملی تا این اندازه انتقاد از آن مربی وجود نداشته است؟ این در حالی است که خود ژنرال از منتقدان سرسخت کی روش به شمار می رفت و بارها علیه او صحبت کرد. جطور امیر به عنوان یک مربی لیگ برتری می توانست از کی روش انتقاد کند اما حالا هیچ کس نباید او و تیمش را به باد نقد بگیرد؟ دوران کی روش، دوران پرفراز و نشیبی برای تیم ملی به شمار می رفت. گاهی این تیم با نتایج فوق العاده ای که می گرفت شناخته می شد و گاهی به خاطر دفاع مطلق در مظان نقد بود. اتفاقا تیم کی روش منتقدان بسیار زیادی داشت و سیاست این مربی هم تاختن به همین منتقد ها با همه وجود بود. پس این فرضیه که تیم ملی در یک دهه اخیر هیچ نقدی

را در اطراف خودش ندیده، باور کاملا اشتباهی به نظر می رسد و اصلا نباید به آن فکر کرد.

این نمایش، خوب بود؟

آیا ادعای امیر قلعه نویی در مورد خوب بودن نمایش تیم ملی، محلی از اعراب داشت؟ آیا واقعا تیم ملی در این نبرد خوب بازی کرد؟ امیر معتقد است که ایران موقعیت های زیادی ساخته اما از این موقعیت ها استفاده نکرده؛ ولی این فرضیه اصلا درست به نظر نمی رسد. تیم ملی از هیچ حیثی در این بازی خوب نبود و از نظر آماری، کاملا ضعیف تر از نبرد قبلی ظاهر شد. از لحاظ رد و بدل کردن پاس هم تیم ملی، مشکلات زیادی داشت و اصلا نمی توانست بازی را به خوبی به جریان بیندازد. این مشکلی است که باید در بازی های بعدی برطرف شود. اگر واقعا باور داریم که در این بازی خوب بازی کرده ایم، پس قرار نیست این روند تغییر کند و در بازی های بعدی نیز در روی همین پاشنه خواهد چرخید. در نتیجه این اظهار نظر ها کار را برای تیم ملی دشوار تر از قبل خواهند کرد.

تغییرات ضروری نیست!

معمولا چه تیم هایی در یک تورنمنت موفق تر هستند؟ تیم هایی که مدام ترکیب شان را در طول جام عوض می کنند یا تیم هایی که با یک ترکیب ثابت در یک جام به میدان می روند؟ تجربه نشان می دهد هر تیمی که با ترکیب ثابت در یک رقابت شرکت کرده، تیم موفق تری بوده است. پس بد نیست امیر قلعه نویی نیز به ترکیب ثابت تیمش دست نزند. او در جام ملت های ۲۰۰۷ هم بارها این کار را انجام داد و از آن نتیجه ای نگرفت. رقابت در بین نفرات یک تیم رقابت خوبی است و باعث

پیشرفت می شود اما نفرات اصلی باید با اعتماد به نفس بیشتری بازی کنند. هیچ بازیکنی نباید احساس کند که با اولین اشتباه ممکن است از ترکیب جدا شود. این احساس همین حالا در تیم قلعه نویی وجود دارد و باید دیر یا

اولین مساله امیر قلعه نویی در پاسخ به انتقاد ها، این بود که چرا در هشت سال دوران حضور کی روش در تیم ملی تا این اندازه انتقاد از آن مربی وجود نداشته است؟ اتفاقا تیم کی روش منتقدان بسیار زیادی داشت و سیاست این مربی هم تاختن به همین منتقد ها با همه وجود بود

زود از بین برود. در نتیجه این نگرانی در اطراف تیم احساس می شود که تغییر مداوم در نهایت به کار لطمه خواهد زد.

ستاره هایی که فوق ستاره نیستند

اگر تعارف را کنار بگذاریم، باید بپذیریم که بخش مهمی از بار قهرمانی تیم ملی در آسیا روی دوش بازیکنانی با تجربه بین المللی است. با این حال، این نفرات تا اینجا در تورنمنت، در خشان ظاهر نشده اند. نه مهدی طارمی فوق العاده بوده و نه جهان بخش توانسته مشکلات تیم را کم کند. سردار آزمون هم که در فشرده بازی ها احساس مصدومیت دارد و هنوز به فرم بازی کردن نرسیده است. حتی بیرو هم روی خط دروازه نشانی از یک گلر فوق العاده نداشته است. اگر قرار است

تیم ملی در آسیا موفق شود، همه این نفرات باید فرم بهتری را از خودشان نشان بدهند و شرایط ایده آل تری در جریان مسابقه ها داشته باشند. در نتیجه به نظر می رسد تیم ملی ایران باید کارهای بزرگ تری انجام بدهد و خودش را برای فعالیت های دلچسب تری آماده کند. این تیم هنوز کارهای زیادی برای انجام دادن دارد تا به یکی از بهترین های قاره تبدیل شود. فعلا ایران دو بازی را برده و در ظاهر همه چیز مطلوب به نظر می رسد اما در واقعیت نمایش ایران، اصلا در حد و اندازه های یک مدعی جدی نبوده و به خصوص در بازی دوم، این وضعیت بیشتر احساس شده است. تیم ملی این روزها عالی نیست و این حقیقت را هم نمی پذیرد که هنوز به فرم مطلوبی نرسیده و باید چیزی را در درون خوش تغییر بدهد.

اتفاق روز

درباره ستاره ای که جایش را در تیم ملی ثابت کرده

مزد شهامت!

چه فوتبالیستی است این مهدی قایدی، جقدر خوب بغل می زند و کار را تمام می کند. همین پسر فقط دو بار در جام ملت های بازی کرده و در همان دو بازی نیز گل زده است. چند بازیکن را در تاریخ فوتبال ایران سراغ دارید که توانسته باشند چنین شروع درخشانی در جام ملت ها از خودشان نشان بدهند؟

داستان مهدی و تیم ملی، داستان عجیبی است. او در سال های بازی برای ایران جوان، مورد توجه اهالی فوتبال ایران قرار داشت و پس از آن به استقلال ملحق شد. در استقلال، اوضاع برای این بازیکن خیلی خوب پیش رفت و بعد ماجرای آن تصادف، همه چیز را تحت تاثیر قرار داد. کسی فکر نمی کرد قایدی دیگری آینده ای در استقلال داشته باشد اما او با قدرت بر گشت و چیز های بیشتری از خودش نشان

چهره به چهره

جام ملت ها و مرمریز ترین تیم ها برای قهرمانی

مدعیان لایه دوم!

آرژانتور

اگر ایران، ژاپن، استرالیا، کره جنوبی و عربستان را چهار مدعی اول بردن جام ملت های آسیا بدانیم، حداقل چهار تیم دیگر هم وجود دارند که می توانند مدعیان مرمریز و پنهان این دوره جام باشند. جام ملت های آسیا در دوره قبل، قهرمانی جدید داشته است. آیا این احتمال وجود دارد که این اتفاق در این دوره نیز تکرار شود؟ آیا یکی از همان همیشگی ها جام ملت ها را خواهد برد؟ فعلا آن چه در این دوره بیشتر

داد. همین فوتبالیست در دوران استراماچونی تغییر پست را تجربه کرد و همین اتفاق کافی بود تا مهدی، به یک ستاره تمام عیار در جمع آبی ها بدل شود. بازیکنی که حالا زوج شیخ دیاباته بود و از همیشه بیشتر اعتماد به نفس داشت.

حتی با رفتن استراماچونی، مهدی قایدی افول نکرد و زیر نظر فرهاد، یکی از ستاره های تیم آبی پایتخت شد. او حالا فرمانده کوچک آبی ها بود و این تیم را در مسیر موفقیت قرار می داد. مهدی برای یک دور از تیم جدا شد و وقتی دوباره برگشت،

از هر چیز دیگری به چشم آمده، سرعت پیشرفت تیم هایی است که زمانی تیم های درجه چندم آسیا بودند و حالا دیگر سری توی سر ها در آورده اند.

اردن: شاید بعد از بازی اول با مالزی، هیچ کس هنوز اردن را زیاد جدی نگرفته بود. با این حال اردنی ها در همان مسابقه، دو گل فوق العاده به ثمر رساندند. درخشش تیم حسین عموتی اما از بازی دوم تازه مشخص شد. جایی که این تیم بعد از خوردن یک گل زود هنگام از کره جنوبی، دچار فروپاشی نشد و به حمله کردن ادامه داد. اردن در دقایق پایانی نیمه اول، دو بار دروازه کره جنوبی را باز کرد و یک بازگشت بسیار جذاب را جشن گرفت. البته که ستاره های کره بالاخره به بازی برگشتند و به زحمت یک تساوی از اردن گرفتند اما این تیم در خشان هنوز در صدر جدول گروه دیده می شود. از آن جایی که صدر نشین این گروه روبروی ژاپن قرار می گیرد، شاید هیچ تیمی علاقه زیادی به صدر نشین شدن نداشته باشد اما شرایط برای اردن متفاوت است و آنها عملا زور روبرو شدن با هیچ تیمی نمی ترسند. اردن همیشه در دوره های مختلف جام ملت های آسیا یک تیم شگفتی ساز بوده است. همین دوره قبل، آنها مدافع عنوان قهرمانی یعنی استرالیا را بردند و در گروه این تیم صدر نشین شدند. اردن سابقه شکست دادن عربستان و حذف کردن این تیم از آسیا را نیز داشته است. این تیم همیشه سرسخت، حالا هم قصد دارد برای تیم های بزرگ آسیا در دسر درست کند. پس

بعید نیست که در همین جام، چیز های بیشتری از این تیم ببینیم. اردن می تواند به یکی از غافلگیری های بزرگ این دوره جام تبدیل شود.

عراق: تیم ملی عراق شباهت های بسیار زیادی به تیم رویایی سال ۲۰۰۷ دارد. این نسل شاید از آن نسل هم پرستاره تر باشد. اگر به یاد داشته باشید، آن عراق هم در دومین بازی جام با بردن استرالیا خبر ساز شده بود و حالا همین تیم با شکست دادن ژاپن، چشم ها را خیره کرده است. این نسل از فوتبال عراق با ستاره هایی مثل امین حسین و علی جاسم، حتی می تواند قهرمان آسیا شود. اگر باور داشته باشیم که ژاپن قدرت اصلی این رقابت ها به شمار می رود، پس عراق قوی ترین تیم قاره را بعد از ۱۱ برد متوالی شکست داده و بدون شک از اعتماد به نفس بسیار بالایی برخوردار خواهد بود. عراق با این کیفیت مثال زدنی، می تواند در ادامه راه دست به هر کاری بزند. عراق با این فرم در خشان، قادر است ره تیمی را در آسیا به در دسر بیندازد. تیم ملی ایران حتی روبروی نسخه های معمولی تر عراق هم مشکلات زیادی داشته است. بدون شک اگر قرار به روبرو شدن با عراق باشد، کار بسیار سختی برای بردن آن ها خواهیم داشت.

قطر: قبل از شروع رقابت ها عملا هیچ کس قطر را جدی نمی گرفت اما حالا همه چیز متفاوت شده است. قطر جام را با دو برد بسیار خوب شروع کرد و با ۶ امتیاز کامل، خیلی

کار سختی در تیم سایپنتو داشت. قایدی در نیم فصل اول لیگ قبل، فقط یک گل زده بود اما دوباره اوج گرفت و حتی به تیم ملی هم دعوت شد. با این حال این اواخر، او غایب همیشگی فهرست های تیم ملی بود و کسی فکر نمی کرد چنین جایگاه ثابتی در ترکیب تیم به دست بیاورد. یک نمایش معمولی کافی بود تا مهدی به نیمکت برگردد اما این اتفاق رخ نداد و قایدی خودش را در ترکیب نگه داشت تا دیگر قلعه نویی به او دست نزند و گل حساس دیدار با هنگ کنگ را نیز خودش به ثمر برساند.

حالا دیگر قایدی به یک عضو جدانشدنی از ترکیب اصلی تیم ملی تبدیل شده و بعید است که دیگر جایش را در ترکیب اصلی از دست بدهد. توانایی گلزنی او از یک سمت و توانایی بازی در نیم فضاها در کنار میلاد محمدی، از قایدی یک ستاره در خشان برای ترکیب تیم ملی ساخته است. مهدی با این فرم استثنایی، شاید بعد از تورنمنت حتی به تیمی بزرگ تر نیز ملحق شود. سطح توانایی های او بدون شک بیشتر از بازی در فوتبال امارات است. مهدی با این همه استعداد می تواند سسال ها در فوتبال اروپا به میدان برود و روز های درخشانی را دروازه قاره آسیا تجربه کند.

زود از دور گروهی رد شد. قطر با این کیفیت، پتانسیل تکرار موفقیت دوره گذشته را دارد. با این تفاوت که چهار سال قبل، نفرات این تیم جوان تر بودند و به لحاظ بدنی در وضعیت مطلوب تری قرار داشتند. شاید اگر این تیم کمی جوان تر بود، به راحتی قهرمان جام می شد اما این تیم باید برای قهرمانی رنج زیادی بکشد. شاید قطر در نهایت قهرمان نشود اما به کمک بازی در ورزشگاه خانگی، این شانس را دارد که بین چهار تیم برتر جام قرار بگیرد. آنها به واسطه میزبانی، از مسییر خوبی هم برای رسیدن به دور بعدی برخوردار هستند.

ازبکستان: وقتی ستاره های جوانی مثل عباس بک فیض ایف به ترکیب اصلی ازبکستان رسیدند، این تیم به سرعت متحول شد. از یک ها فقط چند دقیقه بعد از شروع این بازی شان در جام ملت ها موفق به گلزنی شدند و نمایش بسیار خوبی در نبرد دوم داشتند. به کمک همین نفرات جوان ازبکستان نیز به یکی از تیم های خطرناک جام تبدیل خواهد شد. تا قبل از نیمه نهایی هم قطر تنها رقیب سرسخت در مسیر این تیم خواهد بود. از یک ها تا امروز هرگز قهرمان آسیا نشده اند اما شاید این اتفاق، شرایط را برای آنها عوض کند. ازبکستان انگیزه های زیادی برای موفقیت در جام ملت ها دارد و می خواهد اولین قهرمانی تاریخی را در این رقابت ها جشن بگیرد. آیا این اتفاق برای تیم جذاب کاتانچ رخ خواهد داد؟